Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

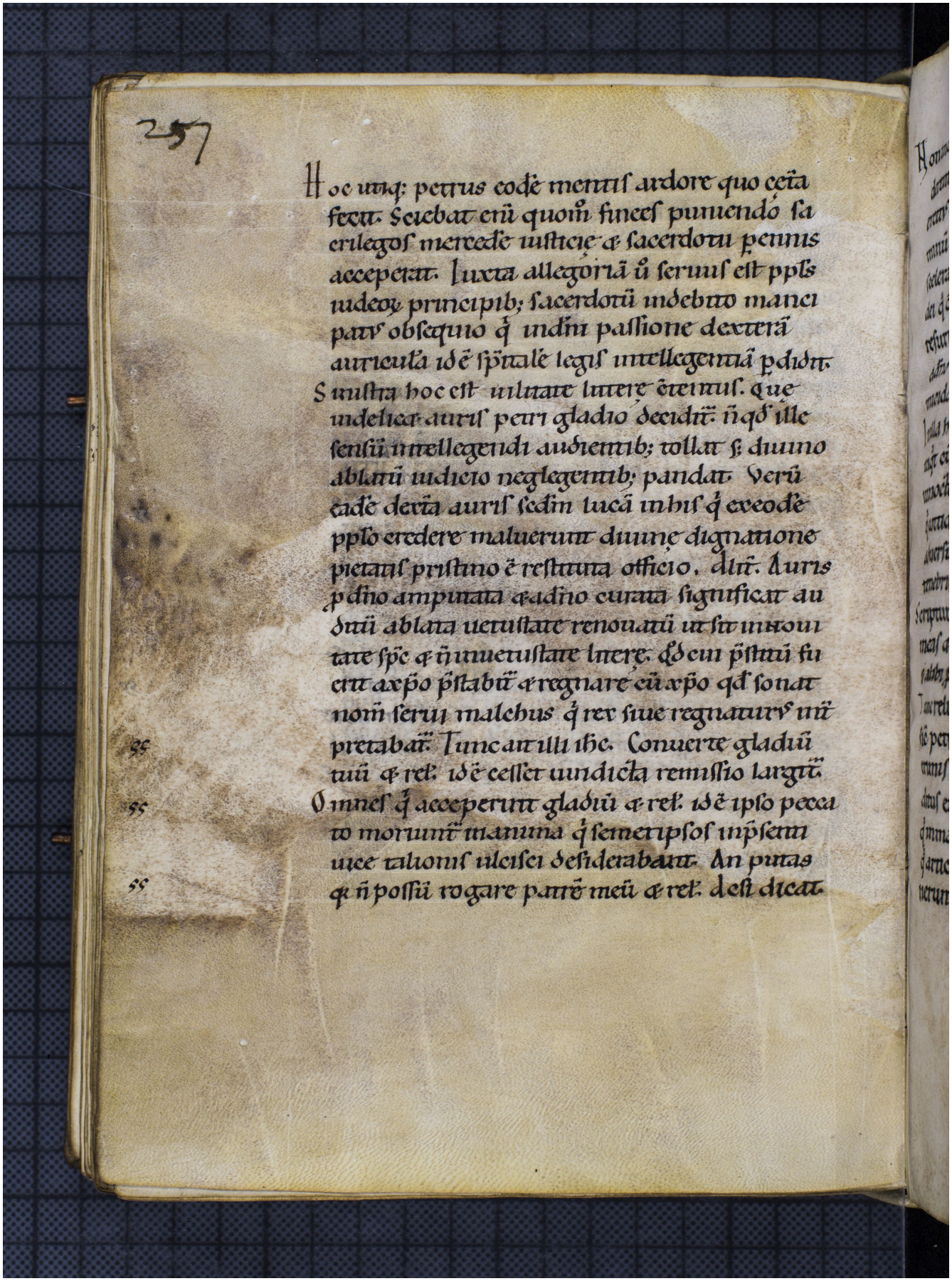

257

Hoc utq: petrus cōdē mentis ardore quo cēta
fecit. Sciebat enū quoīm fineēs puniendo sa
crilegos mercede iusticie & sacerdotū pennis
acceperat. Iuxta allegoriā ū seruus est ppls
iudeor principib; sacerdotū indebito manci
pat obsequio q̄ indīm passione dexterā
auriculā id ē spīrtalē legis intellegentiā p̄didit.
Sinistra hoc est iniuriate interie ēternus. Que
indelicet auris petri gladio decidit. ñ qd ille
sensū intellegendi audientib; tollat s. diuino
ablatū iudicio neglegentib; pandat. Verū
cadē dextra auris sedin lucā inhis q̄ exeodē
ppło credere maluerunt diuine dignatione
pietatis pristino ē restituta officio. dicit. Auris
p̄dīno amputata & adīno curata significat au
ditū ablata uetustate renouatū ut sit inhoui
tate spē & ñ inuetustate interie. Qd cum p̄stitū fu
erit xp̄o p̄stabit & regnare cū xp̄o qd sonat
nom̄ serui malchus q̄ rex siue regnatur int̄
pretabat. Tunc ait illi ihc. Conuerte gladū
tuū & rel. id ē cesset uindicta remissio largit.
Omnes q̄ acceperunt gladū & rel. id ē ipso pecca
to moriunt. manuma q̄ semetipsos inp̄setui
uice talionis ulcisci desiderabant. An putas
q̄ ñ possū rogare patrē meū & rel. desi dicat.